

SEVGİLİ ÖĞRETMENİM ANAOKULU

UNUTULAN
DEĞER:

VEFA

Vefa, sevgiyi sürdürme, sevgi ve dostluğa bağlılık demektir. Sözünde durmak, dosta değer verip onu hatırlamak, zor zamanda yanında olmak vefalı olmak olarak ifade edilir. Vefa; dostuna sahip çıkmak, iyiliği unutmamak, yaşlılara hizmet etmek, emeğe saygı duymak, yemine bağlı kalmak, arkadaşlığa sadakat, insana değer vermektir. Vefa arkadaşına yaptığın iyiliği az görmek, onun yaptığını çok bilmektir.

Vefa, kişideki sevgi ile bütünleşerek büyür ve güzel dostlukların kurulmasını sağlar. Konuşurken doğru söyleme, verdiği sözlerde sadık olma, aldatmama, yüklendiği sorumluluğun farkında olabilme vefadandır. Vefa, sevgide devamlılık ve ihtiyaç hâlinde sevdiğine yardım etmektir.

Maalesef, günümüzde vefa, büyük ölçüde yitirmiş olduğumuz, çok değerli özelliklerimizden biridir. Artık birçoğumuz vefa örneklerini az gördüğümüzü ve vefasızlıkla suçladığımız dost ve akrabalarımızın çoğaldığını söylemekteyiz. Bu değerimizi yitirmemek, çocuklarımıza da öğretmek ve yaşatmak adına yapabileceğimiz çok şey var aslında. O halde **“Vefa” için ne yapmalıyız?**

- Dostlarımızı sevmeli, değer vermeli ve onlara bağlı olmalıyız.
- Dostlarımızı unutmamalı, onların yanında olmalıyız.
- Kendimiz için istediğimiz iyiliği dostlarımız, arkadaşlarımız için de istemeliyiz.

- Arkadaş ve dostlarımızın haklarını gözetmeliyiz.
- Arkadaşlarımız için özveride bulunmalıyız.
- Sözümüzü tutmalı, insanlara güven vermeliyiz.
- Borcumuzu zamanında ödemeliyiz.
- Sadakatli olmalıyız.
- Büyüklerimize, yaşlılarımıza saygılı olmalıyız.
- Toplumsal görevlerimizi yerine getirmeliyiz.
- İnsanların emeğine saygı duymalıyız.
- Akrabalarımızı hatırlayıp ziyaret etmeliyiz.

*“...Verdiğiniz sözü de yerine getirin. Çünkü verilen söz, sorumluluğu gerektirir.”
(İsra Suresi, 34. Ayet)*

Vefa kelimesi, genel olarak biri dostlukta diğeri verilen sözde olmak üzere iki anlamda kullanılmaktadır. Dostlukta, “görülen iyilikleri unutmamak, iyilikte bulunanlara aynııyla veya daha güzeliyle karşılık vermeye devam etmek, bağlılık ve dostluğu devam ettirmek” anlamına gelirken; sözünü yerine getirme ve sözünde durmaya “ahde vefa” diyoruz. Böyle olan insanlara da “vefakâr” denir.

Her insanın, hayatı boyunca bulunduğu ortamlarda samimi olacağı, kendisiyle neşesini, üzüntüsünü, duygularını, içinde bulunduğu durumu paylaşabileceği, seveceği ve sevileceği, görüş birliğinde bulunacağı ve kendi özellikleri ile uyum sağlayabileceği insanlarla dostluk kurmaya ihtiyacı vardır. Bu dostluk, yüzeysel bir dostluk olmayıp; sorumluluk, ahde vefa, kendisi için istediğini dostu için de istemeyi gerektirir. Vefakârlık, dostlukların devamını sağlayacağından, sosyal dayanışmayı daha güçlü kılar.

Vefa, ortak bazı şeyleri, duyguyu, düşünceyi, sevgiyi paylaşan kişilerin özelliğidir. Kişideki sevgi ile bütünleşerek büyür ve güzel dostlukların kurulmasını sağlar. Dostlukta vefa, sevgide ölünceye kadar devam etmektir. Ölümünden sonra da dostunun ailesine ve dostlarına sevgiyi devam ettirmektir. Atalarımız, “Bir fincan kahvenin kırk yıl hatırı vardır.” derken vefanın ne kadar önemli olduğunu ve yıllar öncesinde bu özelliğin nasıl yaşandığını bizlere anlatmışlardır.

Günümüzde bu güzellikten, bizi biz yapan birçok değerden ne kadar da uzak yaşamakta olduğumuzu sizler de fark etmişsinizdir. Hayatımızda birçok kimseyle karşılaşır, tanışır, bazılarıyla arkadaş bazılarıyla dost oluruz. Dostlarımızla muhabbet eder, maddi veya manevi dertlerinin çözümü için gayret sarf ederiz. Kimiyle bir yıl, kimiyle uzun yıllar beraber olur, beraber çalışır, beraber koşuştururuz. Yeri gelir birçok sıkıntılarına göğüs gereriz. Yediğimizden yedirir, içtiğimizden içiririz. Maddi veya manevi rahat etmeleri için elimizden geleni yaparız.

Arkadaşımızın acısını acımız, sevincini sevincimiz bilmeliyiz. Arkadaşının başına bir sıkıntı gelince, onun yanında olmalı, ona moral vermeli ve destek olmalıdır. Aynı şekilde onu mutlu eden durumlarda da yanında bulunmalı, mutluluğunu, sevincini paylaşmalıdır. Çünkü insan yaratılışı gereği her duygusunu paylaşmak ister. İşte bütün bunlar gibi vefa, dostun dostuna olan sevgi ve sadâkatidir. Vefa dostuna eziyet etmemek, ondan yapamayacağını istememek, ona ağırlık vermemek, yük olmamaktır.

Vefanın bir diğer gereği de dostunu ziyaret etmek, aramak sormaktır. İnsanlar arasında sevginin yerleşmesine, dostlukların oluşmasına yardımcı olan en önemli sebeplerden birisi ziyaretlerdir. İnsanların birbirlerini ziyaret etmeleri, aradaki sevgi, saygı, dayanışma ve dostluk bağlarını kuvvetlendirir. Ziyaretler, sevgi, güven, birlik ve beraberlik duygularını geliştirir. İnsanlar ziyaret yolu ile birbirlerini daha yakından tanıma fırsatı bulurlar. Sıkıntılarını, sorunlarını öğrenirler. Pek çok konuyu aralarında görüşüp, birlikte karar verme imkânına sahip olurlar. Sevinç ve üzüntülü zamanlarında çevrelerinde gördükleri arkadaşları, onlar için huzur kaynağı olur.

*“Dostlarımızı sık sık ziyaret ediniz.
Çünkü üzerinde yürünmeyen yollar, diken ve çalılarla kaplıdır.”
(İran Özdeyişi)*

Anne Babanın Şefkati, EVLADIN VEFASI

Aile, toplumun en küçük fakat en önemli parçasıdır. Bu aile biriminin temeli ise anne ve babadır. Anne babaya itaat etmek, hürmette bulunmak ve ihtiyaçlarını temin etmek önemli bir görevdir. Şartlar ne kadar ağır olursa olsun anne ve babaya yardım etmek, hizmet edip ihtiyaçlarını gidermek ve onları himaye etmek bir evlat için olmazsa olmazlardandır. Anne ve babanın evlatlarına göstermiş oldukları şefkat ve merhamet, ikram ve ihsanları düşünürsek; onların da anne ve babalarına ikram ve ihsanda bulunmaları ve onlara karşı vefalı olmaları gerekmektedir.

İnsan her yaşında anne ve babasına itaat etmeli ve onların kalplerini incitmemek, onları rencide etmemek için azami gayret göstermelidir. Anne ve babanın evlatlarına karşı gösterdikleri şefkat ve muhabbet, saf, berrak ve karşılıksızdır. İnsanlık hali olarak bazen anne babalar çocuklara bazı sıkıntılar verebilir. İhtiyarlık ve hastalık gibi hallerinden dolayı bakımları zor olabilir. Durum ne olursa olsun bir evlat anne-babasına bakmayı hiçbir halde terk edemez ve hizmette kusur edemez. Anne veya baba evlâda haksızlık yapsalar ve ona zulmetseler bile, yine de evlat, onları üzmemeye, küstürmemeye çalışmalıdır. Ana-baba kötü bile olsa, yine onlarla iyi geçinmeli, ziyaretlerine gidilmeli, hiç olmazsa bazı vesilelerle hatırları sorulmalıdır, onları üzücü söz ve davranışlardan kaçınılmalıdır.

Çocuklar kendilerine anlatılanı değil gördüklerini yaparlar bu yüzden iyi model olmak çok önemlidir. Çocuklarımızın birçok şeye karşı vefalı olmasını istiyorsak öncelikle kendi davranışlarımıza bakmamız gereklidir. Anne ve babamız, kardeşlerimiz, eşimiz, dostumuz, akrabamız, komşumuz vb. birçok insanın yanı sıra diğer canlı veya cansız varlıklara göstermiş olduğumuz şefkat, merhamet, ilgi vb. vefa örnekleriyle çocuğumuza bu değeri verebiliriz.

“Çin’in kırsal kesiminde yaşam savaşı veren bir aile vardı. Dede, baba, anne ve çocuktan oluşan bu aile oldukça sıkıntı çekiyordu. Bir gün baba, yılların verdiği yorgunlukla bir köşede oturmaktan başka işe yaramayan dedeyi, pazar küfesine koyarak nehre doğru yola çıktı. Nehrin kenarında arkadaşlarıyla oynayan çocuk, babasına ne yaptığı sordu.

Baba: Büyük babanın bize yük olmaktan başka yaptığı bir şey yok. Onu bu küfe ile beraber nehre atmaya karar verdim dedi.

Çocuk heyecanlanarak atıldı:

Aman baba, küfeyi atma. Çünkü bir gün gelip sen de yaşlandığında o küfe bana lazım olacak deyince ..... Adam çocuğunun bu sözünden etkilenip yaptığı hatanın farkına vararak babasından af dileyerek kararından vazgeçmiş.”

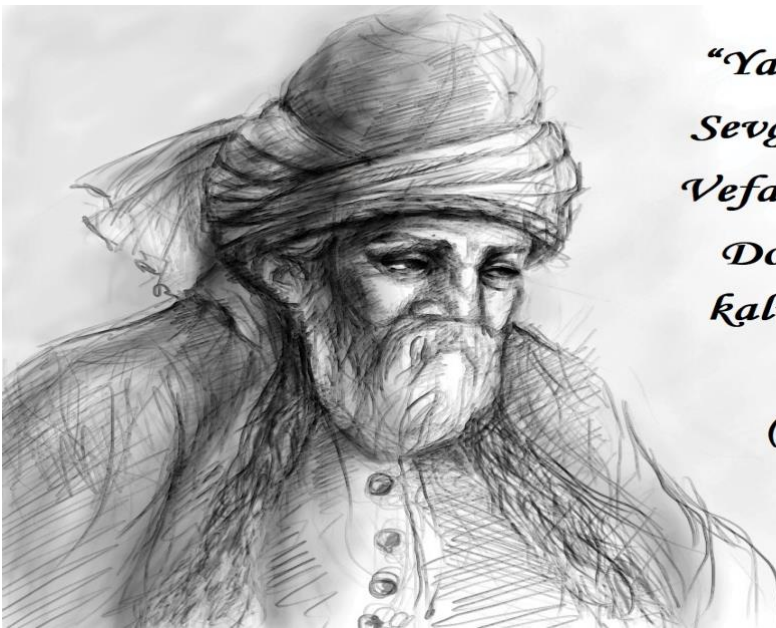

Özün sözü vefa; Dostluğun hakkını vermek, sözünden dönmek, unutmamak, hatırlamak, dostu destek olmak, dost için özveride bulunmak, kara günde dost kalmak, güvenilir ve emin olmak, iyiliği unutmamak, hastalıkta dostun yanında olmak, acıyı, ağrıyı, ezayı paylaşmaktır. Bu değeri çocuklarımıza verirken, yaşayarak-yaparak öğrenmenin daha etkili olduğunu aklımızdan çıkarmayalım.

Bu tatili fırsat bilip büyüklerinizi ziyaret edebilir, uzun zamandır görüşmediğiniz akraba veya dostlarınızla bir araya gelebilir, çocuğunuza akraba ziyaretinin öneminden, acı tatlı günlerinde bir arada olmanın güzelliğinden söz edebilirsiniz. Çocuğunuz daha önce okula, kreşe vb. gitmişse orayı birlikte ziyaret edebilir, çocuğunuzla beraber öğretmene bir teşekkür kartı hazırlayabilirsiniz. Bütün bunlar sizden çocuklarınıza miras kalacak vefa örnekleridir.

NEDEN ŞİMDİ DE OLMASIN Kİ!

*“Yaşam, gülmeyi
Sevgi, hak etmeyi
Vefa, unutmamayı
Dostluk, sadık
kalmayı bilenler
içindir.”
(Mevlana)*